

In het begin schiep God – of was het een kwantum¹ fluctuatie²?

Door dr. Jonathan D. Sarfati³, <https://creation.com/god-created-not-quantum-fluctuation>,
21-11-2013

Alle Schriftaanhalingen komen uit de Statenvertaling (HSV)
Vertaling en voetnoten door M.V. 26-12-2020

In zekere zin is Genesis 1:1 het belangrijkste vers in de Bijbel: “In het begin schiep God de hemel en de aarde”. Als we dit vers kunnen geloven, zou geen enkel ander vers in de Bijbel een probleem moeten zijn. Als God bijvoorbeeld het hele universum kan scheppen, dan zou het gemakkelijk zijn om mensen uit de dood op te wekken en een maagd zwanger te maken.

Ook worden in dit ene vers alle andere valse religies afgewezen: [1]

Atheïsme: er is geen God.[2]	<ul style="list-style-type: none"> ➤ God bestaat, en was aanwezig “in het begin”. ➤ God schiep het universum; het universum is niet spontaan verschenen, en evenmin bestond het universum altijd.
Agnosticisme: het is onmogelijk te weten of God bestaat.[3]	<ul style="list-style-type: none"> ➤ God heeft Zichtzelf in de Schrift onthuld als de Schepper.
Dualisme: Goed en Kwaad bestaan eeuwig naast elkaar (zoals Zoroasters geloven).	<ul style="list-style-type: none"> ➤ God was alleen toen Hij schiep. ➤ God is volmaakt goed. ➤ Wezens die slecht <i>werden</i> maken deel uit van de schepping.
Eindige-god zienswijzen (bv. Open Theïsme en Procestheologie).	<ul style="list-style-type: none"> ➤ God schiep het ruimte-tijd universum. ➤ Hij is niet beperkt [4] door enig iets in het universum, met inbegrip van de toekomst, vermits God de tijd zelf schiep.
Evolutionisme: dat “goo became you via the zoo”, “slijm werd u via het dierenrijk”.	<ul style="list-style-type: none"> ➤ God schiep alle dingen.
Humanisme: de mens is de maatstaf van alle dingen.	<ul style="list-style-type: none"> ➤ God is de ultieme realiteit. ➤ De mens maakt deel uit van het geschapene. ➤ God schiep ons en dus is <i>Hij</i> de maatstaf van alle dingen.
Materialisme: Materie (of massa-energie) is de enige realiteit. Dit is een synoniem voor: Naturalisme: natuurlijke wetten beschrijven alle dingen.	<ul style="list-style-type: none"> ➤ God schiep de materie (en massa-energie); of, God schiep de natuur. ➤ God is dus soeverein over de natuurlijke wereld. ➤ Materie (massa-energie) is niet eeuwig of zelfbestaand.
Pantheïsme: alles <i>is</i> god; god en de schepping zijn hetzelfde.	<ul style="list-style-type: none"> ➤ God schiep het universum. ➤ God is dus apart van zijn schepping.
Pantheïsme: “alles is <i>in</i> god”.	<ul style="list-style-type: none"> ➤ God transcendeert wat Hij schiep.
Polytheïsme: er is meer dan één god.	<ul style="list-style-type: none"> ➤ Enkel <i>één</i> God schiep alle dingen.
Unitarianisme: dat God een absolute eenheid is, bv. Islam, modern Judaïsme”, Jehovah’s Getuigen doctrine, klassiek unitarianisme.	<ul style="list-style-type: none"> ➤ <i>Elohim</i> is een meervoudig zelfst. naamwoord dat een meervoudigheid in de Godheid leert. ➤ Het NT onthult dit verder als de Drie-eenheid.

¹ **Kwantum:** In de fysica is een kwantum de kleinste, ondeelbare hoeveelheid van een grootheid die bij een interactie betrokken kan zijn. (Wiki).

² **Kwantumfluctuatie** is een fluctuatie van energie in de lege ruimte volgens de onzekerheidsrelatie van Heisenberg. Vacuüm heeft zelf een bepaalde energie. De ogenblikkelijke energie is niet stabiel, maar schommelt om die waarde. Uit de energie kunnen deeltjes en antideeltjes (virtueel deeltje) uit het niets verschijnen en verdwijnen. Volgens sommige kwantumfysici is onze hele kosmos het gevolg van een kwantumfluctuatie: zie oerknal. (Wiki).

³ **Jonathan D. Sarfati** (born 1 okt. 1964) is a dual Australian New Zealand citizen, and creationist author with a PhD in chemistry. He is also a FIDE Master in chess, and achieved a draw against former world champion Boris Spassky during a tournament in Wellington in 1988, and was New Zealand’s national chess champion in 1987-88 representing that country in Chess Olympiads in 1986, 1988, and 1992. (Wiki). Zie meer: <https://creation.com/dr-jonathan-d-sarfati>

Omgekeerd, als we dit vers niet kunnen geloven, is niets anders in de Bijbel zinnig. Vermits dit vers zo fundamenteel is, is het niet verwonderlijk dat atheïsten dit concept hevig hebben tegengestaan. Sommige aanvallen zijn kinderachtig, terwijl andere de schijn hebben van filosofie of geavanceerde wetenschap.

Wie heeft God geschapen?

De Bijbel probeert niet te bewijzen dat God bestaat - hij verkondigt dat deze waarheid voor de hand ligt. Maar een veel voorkomende vraag van kleine kinderen (en niet zo kleine atheïsten) is: “Als God het universum heeft geschapen, wie heeft God dan geschapen?” Of: “Als alles een oorzaak heeft, wie heeft God dan veroorzaakt?” Maar geen enkele serieuze apologet heeft ooit zo geargumenteed. Zoals we in verschillende artikelen en boeken hebben opgemerkt, is een van de belangrijkste *echte* argumenten dit:

1. Alles **wat een begin** heeft, heeft een oorzaak.[5]
2. Het universum heeft een begin.
3. Daarom heeft het universum een oorzaak.[6, 7]

De **vetgedrukte** woorden zijn belangrijk - niet alles heeft een oorzaak, maar alleen alles dat begint te bestaan. Het universum heeft een oorzaak nodig, omdat het een begin had. Dit kan worden aangetoond door de *wetten van de thermodynamica*⁴. De *eerste wet*⁵ van de thermodynamica stelt dat natuurlijke processen geen massa-energie kunnen creëren of vernietigen (massa-energie-uitwisseling kan plaatsvinden volgens $E = mc^2$, maar het totaal blijft hetzelfde). Maar de *tweede wet*⁶ stelt dat de hoeveelheid energie die *beschikbaar is voor werk* opraakt, of: de entropie neemt toe tot een maximum. Als de totale hoeveelheid massa-energie beperkt is en de hoeveelheid bruikbare energie afneemt, dan kan het universum niet eeuwig hebben bestaan. Anders zou het *reeds* alle bruikbare energie hebben uitgeput - de ‘warmtedood’ van het universum. Bijvoorbeeld, alle radioactieve atomen zouden vervallen zijn, elk deel van het universum zou dezelfde temperatuur hebben en geen verder werk zou mogelijk zijn. Het voor de hand liggende gevolg is dus dat het universum een eindige tijd geleden begon met veel bruikbare energie en nu aan het afnemen is.

Bovendien laat de algemene relativiteitstheorie van Einstein, die veel experimenteel ondersteund wordt, zien dat tijd verbonden is met materie en ruimte. De tijd zelf zou dus samen met materie en ruimte zijn begonnen, een inzicht dat Augustinus in de vierde eeuw voor het eerst naar voren bracht. Aangezien God per definitie de Schepper is van het hele universum, is hij ook de Schepper van de tijd. Daarom is Hij niet beperkt door de tijdsdimensie die Hij heeft geschapen, dus heeft Hij geen begin in de tijd - God is “de Hoge en Verhevene, Die *in de eeuwigheid* woont en Wiens Naam heilig is” (Jesaja 57:15). Daarom heeft Hij geen oorzaak.

Oorzaak en gevolg

Het is een metafysisch principe dat dingen die beginnen ook een oorzaak hebben, en het is ook vanzelfsprekend - niemand ontkent dit echt in zijn hart.

Alle wetenschap en geschiedenis zouden ineensstorten als deze wet van oorzaak en gevolg werd ontkennd. Dat geldt ook voor alle wetshandhavers, als de politie niet dacht dat ze een oorzaak moesten vinden voor een neergestoken lichaam of een inbraak in huis. Ook kan het universum niet zelf veroorzaakt zijn - niets kan zichzelf creëren, want dat zou betekenen dat het bestond voordat het ontstond, wat een logische absurditeit is.

⁴ <https://creation.com/thermodynamics-and-order-questions-and-answers>

⁵ **Eerste wet** van de thermodynamica (De wet van **behoud van energie**) – De totale hoeveelheid massa-energie in het universum is constant. Creatie is een gebeurtenis uit het verleden en duurt niet langer voort. (Glossarium).

⁶ <https://creation.com/the-second-law-of-thermodynamics-answers-to-critics>. **Tweede wet** van de thermodynamica (De **wet van Entropie**) – De hoeveelheid werkbare energie loopt terug, anders gezegd, de entropie loopt op naar een maximum. Alles neigt naar verval, niet evolutie. (Glossarium).

Desondanks dit, was de favoriete filosoof van moderne atheïsten, de Schot David Hume (1711–1776)⁷, het daar niet mee eens. Hij leerde dat men zich iets zou kunnen voorstellen dat zonder oorzaak tot bestaan zou komen.

De Britse analytische filosoof (en conservatieve rooms-katholieke) Gertrude, Elizabeth, Margaret, (Elizabeth) Anscombe (1919-2001) voerde echter overtuigend aan dat niemand zich zoiets echt voorstelt.[8] Om een van haar punten te parafaseren: stel dat er plotseling een banaan op je bord verschijnt. Je zou niet denken: “Hume had toch gelijk - deze banaan is echt zonder reden ontstaan”. Nee, je zou denken: “Hoe is die banaan daar terechtgekomen?” en je zou zoeken naar de waarschijnlijke oorzaak. Misschien zat er een gat in het plafond erboven, of in bord eronder. Als dat uitgesloten is, was je misschien tijdelijk niet op de hoogte van je omgeving, en in die tijd heeft iemand de banaan daar neergelegd zonder dat je het merkte. Als dat niet zou lukken, was misschien een goocheltruc, of zelfs een wonder, de oorzaak. Hoe dan ook, zelfs een *onbekende oorzaak* zou waarschijnlijker zijn dan *geen oorzaak*.

Verder, merkte Anscombe op, zouden we minder snel denken dat deze banaan is ontstaan dan dat hij *al bestond* en op de een of andere manier *naar* je bord was *verplaatst*. Dat wil zeggen dat de oorzaak lag in het *transport*, niet in creatie uit het niets.[9, 10]

Dus hoewel Hume beweerde dat iemand zich gemakkelijk kon voorstellen dat iets zonder oorzaak zou ontstaan, heeft hij in werkelijkheid waarschijnlijk nooit zoiets bedacht. Het lijkt inderdaad onmogelijk om zoiets te bedenken. Hume zelf gaf op meer heldere momenten dit zelfs toe:

Maar sta mij toe u te vertellen dat ik nooit een zo absurde stelling heb beweerd dat er iets zou kunnen ontstaan zonder een oorzaak: ik beweert alleen dat onze zekerheid van de onwaarheid van die stelling noch voortkwam uit intuïtie noch demonstratie; maar uit een andere bron.[11]

Universum uit niets?

Ondanks het bovenstaande hebben een aantal atheïsten beweerd dat het universum echt uit het ‘niets’ kwam. In een artikel over Alan Guth (1947–), de pionier van het inflatoire universum (zie hoofdstuk 6), stelde bijvoorbeeld:

Het universum barstte in iets uit van absoluut niets - nul, nada. En toen het groter werd, raakte het gevuld met nog meer dingen die absoluut uit het niets kwamen. Hoe is dat mogelijk? Vraag het Alan Guth. Zijn theorie van inflatie helpt alles te verklaren.[12]

Meer recentelijk heeft natuurkundige en atheïstische propagandist Lawrence Krauss (1954–; foto hiernaast) dit idee gepromoot en zelfs een boek geschreven, *A Universe from Nothing*,[13] met een gloeiend nawoord van de prominente atheïst Richard Dawkins.[14] Luke Barnes, een niet-creationistische astrofysicus die postdoctoraal onderzoeker is aan het Sydney Institute for Astronomy, University of Sydney, Australië, is echter vernietigend over Krauss en degenen die argumenteren zoals hij:

Eerst en vooral word ik nogal ziek van kosmologen die praten over universums die uit het niets worden gecreëerd. Krauss sprak herhaaldelijk over universums die uit het niets komen, deeltjes die uit het niets komen, verschillende soorten niets, niets dat onstabiel is. Dit is onzin. Het woord niets wordt vaak losjes gebruikt - ik heb niets in mijn hand, er ligt niets in de koelkast enz. Maar de juiste definitie van niets is “niets”. Niets is niet een soort van iets, niet een soort ding. Het is de afwezigheid van iets.

Enkele van de beste voorbeelden van de misvatting van dubbelzinnigheid, is het behandelen van het woord niets alsof het een soort van iets is:

- Margarine is beter dan niets.
- Niets is beter dan boter.
- Margarine is dus beter dan boter.

⁷ <https://creation.com/miracles-and-science>

We kunnen de misvatting ontdekken door simpelweg de premissen te herformuleren en het woord niets te vermijden:

- Het is beter om margarine te hebben dan niets.
- Er bestaat niets dat beter is dan boter.

De conclusie (margarine is beter dan boter) volgt niet uit deze premissen.[15]

Lost een kwantumfluctuatie het probleem op?

Sommige natuurkundigen beweren dat de kwantummechanica⁸ dit oorzaak/gevolg-principe schendt en uit niets iets kan produceren. Paul Davies schrijft bijvoorbeeld:

... Ruimtetijd zou uit het niets kunnen verschijnen als resultaat van een kwantumtransitie....
Deeltjes kunnen uit het niets verschijnen zonder specifieke oorzaak... de wereld van de kwantummechanica produceert routinematig iets uit het niets.[16]

Maar dit is een grove verkeerde toepassing van de kwantummechanica. Kwantummechanica produceert nooit iets uit het niets. Davies gaf zelf op de vorige pagina toe dat zijn scenario 'niet al te serieus moet worden genomen'. Ook moeten theorieën dat het universum een kwantumfluctuatie is, veronderstellen dat er *iets* te fluctueren was - hun 'kwantumvacuüm' is veel materie-antimaterie-potentieel - niet 'niets'. Dit is dus een andere dubbelzinnigheid.

Krauss neemt echter nog steeds zijn toevlucht tot deze drogredenen, zoals Luke Barnes opmerkt, en legt in meer detail uit hoe de term 'niets' wordt misbruikt:

Laten we nu nog eens kijken naar de beweringen van Krauss. Is het logisch om te zeggen dat er verschillende soorten niets zijn? Dat niets niet stabiel is? Dit is onzin. Waar Krauss het echt over heeft, is het kwantumvacuüm. Het kwantumvacuüm is een soort van iets. Het heeft eigenschappen. Het heeft energie, het fluctueert, het kan de uitdijning van het universum versnellen, het gehoorzaamt aan de (hoogst niet-triviale) vergelijkingen van de kwantumveldentheorie. We kunnen het omschrijven. We kunnen de eigenschappen ervan berekenen, voorspellen en vervalsen. Het kwantumvacuüm is niet niets.

Dit suggereert een heel eenvoudige test voor degenen die over niets willen praten: als datgene waarover je praat eigenschappen heeft, dan is het niet niets. Het is pure dubbelzinnigheid om naar het kwantumvacuüm te verwijzen als zijnde niets als een filosoof de vraag begint te stellen "waarom is er eerder iets dan niets?". Ze vraagt niet "waarom zijn er deeltjes in plaats van alleen een kwantumvacuüm?". Ze vraagt "waarom bestaat er überhaupt iets?" Zoals Stephen Hawking ooit vroeg: "why does the universe go to all the bother of existing?"

We kunnen nu zien dat deze vraag niet kan worden beantwoord met een van de methoden die we normaal gesproken wetenschappelijk noemen. Wetenschappelijke theorieën zijn noodzakelijkerwijs theorieën over iets, een fysieke realiteit. Vergelijkingen beschrijven eigenschappen, en dus iets. Er kunnen geen vergelijkingen zijn die niets beschrijven.[17]

Barnes 'bezwaren tegen Krauss' dubbelzinnigheid worden gedeeld door filosoof David Albert, hoogleraar filosofie aan Columbia University, NY, die ook een doctoraat in de theoretische fysica heeft. Hij beoordeelde het boek van Krauss kritisch in de *New York Times*, wel niet bekend om zijn vriendelijkheid tegenover het orthodoxe christendom:

Waar komen de wetten van de kwantummechanica zelf vandaan, om te beginnen? Krauss is min of meer openhartig, zo blijkt, dat hij daar geen idee van heeft. Hij erkent (zij het tussen haakjes en slechts een paar pagina's voor het einde van het boek) dat alles waar hij het over heeft de basisprincipes van de kwantummechanica als vanzelfsprekend beschouwt....

Krauss lijkt te denken dat deze vacuümtoestanden neerkomen op de relativistische-kwantumveld-theoretische versie van dat er helemaal geen fysiek materiaal is. En hij heeft een

⁸ **Kwantummechanica** is een natuurkundige theorie die het gedrag van materie en energie met interacties van kwanta op atomaire en subatomaire schaal beschrijft. ... Kwantummechanica is de mechanica (leer van bewegingen en krachten) die van toepassing is op de kleine schaal van moleculen, atomen en subatomaire deeltjes. (Wiki).

argument - of denkt van wel - dat de wetten van relativistische kwantumveldentheorieën met zich meebrengen dat vacuümtoestanden onstabiel zijn. En dat is, in een notendop, het verslag dat hij voorstelt waarom er iets zou moeten zijn in plaats van niets.

Maar dat klopt gewoon niet. Relativistisch-kwantumveld-theoretische vacuümtoestanden ... zijn bijzondere arrangementen van elementaire fysieke materie. Het echte relativistische-kwantumveld-theoretische equivalent van dat er helemaal geen fysiek materiaal is, is niet deze of gene specifieke ordening van de velden - wat het is (uiteraard en onvermijdelijk, en integendeel) is de simpele afwezigheid van de velden! Het feit dat sommige arrangementen van velden overeenkomen met het bestaan van deeltjes en andere niet, is niet een beetje mysterieuzer dan het feit dat sommige van de mogelijke arrangementen van mijn vingers overeenkomen met het bestaan van een vuist en sommige niet. En het feit dat deeltjes in en uit het bestaan kunnen springen, naarmate die velden zichzelf herschikken, is geen greintje mysterieuzer dan het feit dat vuisten in de loop van de tijd in en uit kunnen springen als mijn vingers zichzelf opnieuw rangschikken. En geen van deze sprongen – als je ze goed bekijkt – draagt bij tot iets dat maar enigszins in de buurt komt van een schepping uit niets.[18]

Het boek van Krauss is slechts het laatste in een reeks van filosofisch absurde boeken van de zogenaamde ‘nieuwe atheïsten’. Het is moeilijk om het oneens te zijn met de thomistische [19] filosoof Edward Feser, universitair hoofddocent filosofie aan het Pasadena City College:

De golf van slechte boeken over filosofie en religie door vooraanstaande wetenschappers - onder andere Dawkins' *The God Delusion*, Hawking en Mlodinow's *The Grand Design* en Atkins' *On Being* - valt niet alleen op door de filosofische en theologische fouten die ze bevatten, maar ook vanwege hun pure *repetitiviteit*. Krauss' bedrieglijke verslag van hoe iets uit het niets kan komen, hoewel gepresenteerd als een grote doorbraak, en als zodanig geprezen door Dawkins in zijn nawoord, is grotendeels een opsomming van ideeën die al naar voren zijn gebracht door Hawking, Mlodinow en enkele minder vooraanstaande natuurkundigen. Dawkins heeft de onbeduidende ‘Wie heeft de maker gemaakt?’ meme sinds de jaren tachtig.

Critici hebben hun fouten en drogredenen keer op keer blootgelegd. Toch blijven deze schrijvers ze toch herhalen, voor het grootste deel simpelweg de critici negerend.[20]

Conclusie

De bijbel veronderstelt dat God het universum begon. Het feit van het begin van het universum wijst sterk op een Schepper die consistent is met de bijbelse God. Sommige atheïsten, in navolging van Hume, hebben beweerd dat iets zonder oorzaak kan beginnen, maar dit is niet alleen onredelijk, maar ook ondenkbaar. De ‘nieuwe atheïsten’ hebben hun toevlucht genomen tot kwantumbluffen om te beweren dat iets echt uit het niets kan komen. Maar ze moeten dubbelzinnig zijn over het woord ‘niets’. Dit zou eigenlijk *niets* moeten betekenen - *geen* eigenschappen. Hun voorgestelde kwantumvacuüm is echter niet niets; het moet *iets* zijn, *met* eigenschappen - bijvoorbeeld het kwantumvacuüm, dat gebonden is aan de wetten van de kwantumfysica, zodat het kan ‘fluctueren’.

“In het begin schiep God de hemel en de aarde”. Het spreekt voor zich.

Referenties

1. Similar lists are in Morris, *The Genesis Record, A scientific and devotional commentary on the Book of Beginnings*, p. 38, Baker Book House, Grand Rapid, MI, 1976, p. 38; and Fruchtenbaum, A.G., *The Book of Genesis*, p. 35, Ariel's Bible Commentary, Ariel Ministries, San Antonio, TX, 2009.
2. See this comprehensive analysis and refutation: Ammi, K., [Atheism](http://creation.com/atheism), creation.com/atheism, 11 June 2009; and *Christianity for Skeptics*, ch. 3.
3. This is the ‘hard’ form of ‘agnosticism’, as coined by ‘Darwin’s Bulldog’, T.H. Huxley (see also Grigg, R., *Darwin’s bulldog—Thomas H. Huxley*, *Creation*, **31**(3):39–41, 2009; creation.com/huxley). A ‘soft agnostic’ merely claims himself not to know that there is a God.
4. Theologians first used the word ‘omnipotent’ (all-powerful) to mean that *God has no limitations from outside Himself*. See Sarfati, J., [If God can do anything, then can He make a being more powerful than Himself? What does God’s omnipotence really mean?](http://creation.com/omnipotence) creation.com/omnipotence, 12 January 2008.

5. Actually, the word ‘cause’ has several different meanings in philosophy. But in this section, we are referring to the *efficient cause*, the chief agent causing something to happen.
6. See also *Christianity for Skeptics*, ch. 1. This is called the *Kalām* Cosmological Argument. It goes back to the church theologian Bonaventure (1221–1274), and was also advocated by medieval Arabic philosophers. The word *kalām* is the Arabic word for ‘speech’, but its broader semantic range includes ‘philosophical theism’ or ‘natural theology’. The *kalām* argument’s most prominent modern defender is the philosopher and apologist Dr William Lane Craig (1949–): *The Kalām Cosmological Argument*, Barnes & Noble, New York, 1979. Unfortunately, Dr Craig compromises on the plain meaning of Genesis—see William Lane Craig’s intellectually dishonest attack on biblical creationists.
7. Other apologists have used different arguments. For example, the leading medieval theologian and apologist Thomas Aquinas (c. 1225–1274), while he believed that the universe began in time because the Bible said so, didn’t think this could be proved philosophically. Instead, in his famous ‘five ways’ (*Summa Theologiae*, Question 2, The existence of God) he argued that even if the universe had no beginning, then it would *still* not exist or undergo change *here and now* unless there were a necessary being, ‘prime mover’, and ‘first cause’, who upholds the universe in its *moment-by-moment existence*. “This all men speak of as God”. That is, while the *Kalām* argument concerns God’s *creative* work, Aquinas’s arguments are for God’s *sustaining* work since He finished His creation on Day 7 (Genesis 2:1–3). Then Aquinas spends hundreds of pages arguing that the ‘God’ with these properties would be perfectly good, all-powerful, and all-knowing.
8. Anscombe, G.E.M., “Whatever has a beginning of existence must have a cause”: Hume’s argument exposed, *Collected Philosophical Papers*, Volume 1, Basil Blackwell, 1981.
9. Anscombe, G.E.M., Times, beginnings and causes, in her *Collected Philosophical Papers*, Volume 2, Basil Blackwell, 1981.
10. Feser, E., *The Last Superstition: A Refutation of the New Atheism*, Kindle Locations 5253-5254, St. Augustine’s Press. Kindle Edition, 2012.
11. Hume, D., letter to John Stuart, 1754.
12. Lemley, B., Guth’s grand guess, *Discover* 23(4):32–39, April 2002; discovermagazine.com.
13. Krauss, M., *A Universe from Nothing: Why There is Something Rather than Nothing*, Free Press, 2012. See also review by Reynolds, D.W., *J. Creation*, 27(1):30–35, 2013.
14. Hear also this radio episode, Militant anti-Theism, hijacking science and Dawkins & Krauss on Redemption Radio, *Redemption Radio*, 22 February 2012, where I was interviewed for about two hours to critique a misotheistic love-fest between Krauss and Dawkins at Arizona University, redemptionradio.podbean.com/2012/02/22/militant-anti-theism-hijacking-science-and-dawkins-krauss-on-redemption-radio.
15. Barnes, L., Out of nothing, *letterstonature.wordpress.com*, 1 April 2011.
16. Davies, P., *God and the New Physics*, p. 215, Simon & Schuster, 1983.
17. Barnes, Out of nothing, Ref. 13.
18. Albert, D., On the Origin of Everything: review of *A Universe From Nothing*, by Lawrence M. Krauss, *New York Times*, 23 March 2012; nytimes.com.
19. That is, a follower of Thomas Aquinas and his Aristotelian approach to metaphysics and apologetics.
20. Feser, E., Not Understanding Nothing, A review of *A Universe from Nothing*, *First Things*, June/July 2012; first-things.com.

Lees verder

Over kwantum:

- Een nieuw tijdperk van kwantumgekte:
<http://www.verhoevenmarc.be/PDF/kwantumgekte.pdf>
- Zal de “nieuwe wetenschap” bewijzen dat God “in” alle dingen is?:
<http://www.verhoevenmarc.be/PDF/Godinalles.pdf>
- Een multiversum?: <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/multiversum.pdf>
- Leonard Sweet en zijn “nieuw licht” leiders:
<http://www.verhoevenmarc.be/PDF/LeonardSweet.pdf>

En over God:

- Als God het universum schiep, wie schiep dan God?: <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/wieSchiepGod.pdf>
- Bestaat God werkelijk?: <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/Bestaat-God.pdf>
- Wie schiep God?: <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/wie-schiep-God.pdf>
- Hoe weten we dat er een God is?: <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/hoe-weten-God.pdf>
- Ik zie God niet, dus Hij bestaat niet? <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/God-Bestaat.pdf>
- Onweerlegbaar bewijs: <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/Bewijs-Schepper-onweerlegbaar.pdf>
- Waar kwam God vandaan? <https://answersingenesis.org/media/video/god/aa-god-come-from/>
- Het bestaan van God: <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/bestaanGod.pdf>
- Gods bestaan bewijzen: <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/bewijs-God-bestaat.pdf>
- Als God het universum schiep ...: <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/wieSchiepGod.pdf>
- Wie heeft God gemaakt?: <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/God-gemaakt.pdf>
- Het beste argument: <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/beste-argument-bestaan-van-God.pdf>
- De ‘verstandige’ ezel: <http://www.verhoevenmarc.be/PDF/Ezel.pdf>
- 44 Vragen voor sceptici: http://www.verhoevenmarc.be/PDF/44_vragen.pdf

verhoevenmarc@skynet.be - www.verhoevenmarc.be - www.verhoevenmarc.be/NieuwsteArtikelen.htm

Rubriek “Schepping vs. Evolutie”: <http://www.verhoevenmarc.be/schepping.htm>

Atheïsme & Sprookjes NIET TE ONDERSCHIEDEN

“Wij zijn geboren uit sterrenstof”

FANTASIE ✓

“Wij evolueerden vanuit kikkers”

FANTASIE ✓

“Niets toverde zich om in alles”

FANTASIE ✓

